

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 17 kwietnia 1981 r.

Nr 10

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ	
77 — z dnia 10 kwietnia 1981 r. w sprawie sytuacji gospodarczej i społeczno-politycznej kraju	73
UCHWAŁA RADY PAŃSTWA	
78 — z dnia 19 marca 1981 r. w sprawie umocnienia roli samorządu mieszkańców wsi	74
UCHWAŁA RADY MINISTRÓW	
79 — nr 73 z dnia 3 kwietnia 1981 r. w sprawie cen skupu produktów rolniczych i cen pasz treściwych z zasobów państwowych	79
ZARZĄDZENIA:	
80 — Ministra Finansów z dnia 10 kwietnia 1981 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych od przychodów podatników podatku gruntowego z tytułu przewozu mleka	80
81 — Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 9 marca 1981 r. w sprawie zakresu i trybu udzielania świadczeń leczniczych osobom odbywającym służbę w obronie cywilnej	80

77

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 10 kwietnia 1981 r.

w sprawie sytuacji gospodarczej i społeczno-politycznej kraju.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej po wysłuchaniu informacji Rządu o aktualnej sytuacji politycznej i gospodarczej kraju uchwala, co następuje:

1. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej potwierdza swoje pełne zaufanie dla Prezesa Rady Ministrów Generała Armii Wojciecha Jaruzelskiego i Rządu PRL oraz akceptuje przedstawiony w informacji program działalności Rządu na najbliższy okres.

2. Sejm wyraża uznanie i poparcie dla porozumienia zawartego 30 marca br. między Komitetem Rady Ministrów do Spraw Związków Zawodowych i delegacją Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” oraz wzywa do pełnej i konsekwentnej realizacji i przestrzegania tego porozumienia przez jego signatariuszy i całe społeczeństwo. Sejm wyraża szczególną aprobatę i porękę dla zawartego w porozumieniu zobowiązania obu stron do przestrzegania we wzajemnych stosunkach uzgodnionych założeń projektu ustawy o związkach zawodowych.

3. Sejm podkreślając, iż najpilniejszym i najważniejszym warunkiem przezwyciężenia głębokiego kryzysu, w jakim znalazł się nasz kraj, jest ustanowienie pokoju społecznego, zmniejszenie napięcia, przestrzeganie praworządności i przeciwdziałanie upadkowi dyscypliny społecznej — zgodnie z propozycjami Rządu — uznaje za niezbędne:

— powszechne przestrzeganie prawa tak ze strony władzy, jak wszystkich organizacji społecznych i związkowych oraz powstrzymanie się od stosowania wszelkich sprzecznych z prawem środków nacisku;

— zapewnienie dyspozycyjności, bezpieczeństwa i dyscypliny w transporcie, zwłaszcza kolejowym, łączności, systemie energetycznym, w ropo- i gazociągach, w przemyśle obronnym, to jest w tych dziedzinach, które mają szczególne znaczenie dla obronności kraju i jego zobowiązań sojuszniczych;

— wstrzymanie się przez dwa miesiące od strajków i groźby strajków.

4. Sejm, podkreślając szczególną wagę w obecnej sytuacji obiektywnego informowania opinii publicznej o wydarzeniach w kraju i w świecie, zwraca się do ośrodków kierujących masową komunikacją oraz do dziennikarzy o wysokie poczucie odpowiedzialności za słowo, o rzetelną informację i interpretację wydarzeń oraz unikanie wszystkiego, co może wywoływać napięcia i konflikty

Sejm wzywa wszystkie organizacje społeczne i środki masowego przekazu, aby kierując się interesem społecznym i duchem porozumienia powstrzymywały się od jątrzących akcji propagandowych.

5. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, świadomy tego, że obecny stan gospodarczy kraju spowodować musi w konsekwencji przejściowe obniżenie poziomu życia ludzi pracy miast i wsi — stwierdza, że do zadań organów zarządzania gospodarką narodową należy podjęcie bardziej stanowczych kroków dla ograniczenia ujemnych skutków przeżywanego kryzysu, a w szczególności dla ochrony poziomu życia młodego pokolenia, małżeństw wielodzietnych, emerytów, ludzi chorych i osób najmniej

uposażonych. Domagają się tego w licznych apelach, pismach i telegramach, kierowanych do Sejmu i komisji sejmowych, załogi zakładów pracy, robotnicy i pracownicy umysłowi, rolnicy i pracownicy rolnictwa, organizacje społeczne i zawodowe, ruch młodzieżowy, organizacje kobiece.

6. Sejm zobowiązuje Rząd do przedłożenia w bieżącym miesiącu raportu o stanie gospodarki oraz programu jej stabilizacji, a także wniosków w przedmiocie zasad i realizacji reformy gospodarczej. Za szczególnie ważny problem uznać należy rozwiązanie spraw wiążących się z produkcją rolną i zrzeszaniem się rolników indywidualnych oraz zapewnieniem sprawnego wykonywania zadań przez zakłady produkujące na rzecz rolnictwa. Sejm zwraca się do Rady Ministrów i do wszystkich organów administracji państwowej i jednostek gospodarki narodowej o podjęcie zdecydowanych działań dla poprawy sytuacji gospodarczej kraju oraz sytuacji socjalnej wszystkich jego obywateli.

7. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podkreśla znaczenie ruchu zawodowego w naszym kraju jako rzecznika i obrońcy interesów i praw mas pracujących. Jednocześnie Sejm wyraża przekonanie, że w całym ruchu związkowym i wśród jego działaczy umacniać się będzie nurt rozsądku i odpowiedzialności, że w duchu patriotycznej odpowiedzialności ruch ten podejmie działania na rzecz wyprowadzenia kraju z kryzysu i stopniowej poprawy sytuacji gospodarczej, że rozwijać się będzie jego konstruktywna współpraca z administracją państwową i gospodarczą w imię dobra powszechnego. W obecnej sytuacji społeczno-gospodarczej Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zwraca się do całego ruchu związkowego, do wszyst-

kich ludzi pracy o czasowe odstąpienie od wysuwania nowych żądań, zwłaszcza płacowych. Musimy być w pełni świadomi całej dramatyczności naszej obecnej sytuacji gospodarczej i faktu, że nie ma innej drogi wyjścia z niej, jak tylko dobrze zorganizowana, wyciężona i solidarna praca całego narodu.

8. Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, potwierdzając swe gwarancje dla porozumień z Gdańska, Szczecina i Jastrzębia oraz ponownie wyrażając wolę socjalistycznej odnowy całego naszego życia państwowego i społecznego, zwraca się do Rządu o pilną realizację zapowiedzianych inicjatyw ustawodawczych, służących stworzeniu instytucjonalnych ram dalszego, zgodnego z Konstytucją, rozszerzania udziału ludzi pracy w zarządzaniu państwem i gospodarką oraz w samorządnym kierowaniu rozwojem różnych dziedzin naszego życia.

9. Sejm wyraża uznanie dla wszystkich sił rozsądku i obywatelskiej odpowiedzialności, dla wszystkich, którzy zapobiegają napięciom i budują porozumienie, w szczególności dla roli, jaką w tym dziele odgrywa Kościół Katolicki.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — ufny w powszechne przekonanie o głębokiej słuszności socjalistycznej drogi odnowy oraz społeczną świadomość aktualnej sytuacji i realnych możliwości kraju — wzywa wszystkich obywateli Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do szerokiego włączania się do działań podejmowanych dla wyprowadzenia kraju z głębokiego kryzysu, dla zapewnienia spokoju i ładu oraz narodowego i obywatelskiego bezpieczeństwa.

Marszałek Sejmu: S. Gućwa

78

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 19 marca 1981 r.

w sprawie umocnienia roli samorządu mieszkańców wsi.

Rozwój samorządności i umocnienie instytucji demokracji socjalistycznej stwarzają warunki do zwiększenia autentycznego wpływu i udziału samorządu mieszkańców wsi w rozwiązywaniu istotnych problemów społeczności wiejskiej.

W celu zapewnienia stałej i powszechnej reprezentacji interesów mieszkańców wsi, Rada Państwa na podstawie art. 74 w związku z art. 82 i art. 87—92 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139, z 1977 r. Nr 11, poz. 44, z 1978 r. Nr 14, poz. 61 i Nr 31, poz. 130 oraz z 1980 r. Nr 4, poz. 8) uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Samorząd mieszkańców wsi kształtuje, we współdziałaniu z organizacjami politycznymi i społecznymi, socjalistyczne stosunki współżycia w sołectwie.

2. Powszechną formą samorządu mieszkańców, mającą bogatą tradycję w życiu społeczno-gospodarczym wsi, jest zebranie wiejskie.

§ 2. Zadania samorządu wiejskiego realizowane są przez zebranie wiejskie oraz wybrane przez nie organy: radę sołectwa i sołtysa.

§ 3. Zebranie wiejskie zapewnia udział mieszkańców wsi w określaniu i rozwiązywaniu wszystkich ważnych problemów sołectwa.

§ 4. 1. Zebranie wiejskie stanowi płaszczyznę:

- 1) współpracy wszystkich organizacji i sił społecznych w sołectwie,
- 2) współdziałania i utrzymywania stałej więzi między mieszkańcami sołectwa a gminną radą narodową, jej prezydium i komisjami oraz gminnym komitetem kontroli społecznej,
- 3) konsultacji ważniejszych decyzji rad narodowych, organów administracji państwowej i gospodarczej z mieszkańcami wsi,
- 4) mobilizacji mieszkańców do uczestnictwa w samodzielnym rozwiązywaniu podstawowych problemów wsi.

2. Zebranie wiejskie stanowi również płaszczyznę współpracy ogółu mieszkańców wsi z organizacjami samorządu rolniczego i samorządu spółdzielczego w zakresie rozwoju rolnictwa oraz zaopatrzenia mieszkańców w artykuły konsumpcyjne.